

หยุด !
ทำร้ายพระพุทธศาสนา
หยุดทำบาปให้กับตนเอง

หยุดถวายทอง-เงิน แด่พระภิกษุและสามเณร

ทอง-เงินไม่ควรถวายภิกษุ จากพระไตรปิฎก
เล่ม ๓ หน้า ๕๔๐ ปกสีน้ำเงิน เล่ม ๓ หน้า๘๘๗ ปกสีแดง
ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ก็แลพวกเธอพึงยกสิกขาบทนี้ขึ้นแสดงอย่างนี้ ว่าดังนี้ :-

พระบัญญัติ

อนึ่ง ภิกษุใด รับก็ดี ให้รับก็ดี ซึ่งทอง-เงิน
หรือยินดีทอง-เงิน อันเขาเก็บไว้ให้ก็ดี เป็นนิสสัคคิยปาจิตตีย์.
(ต้องอาบัตินิสสัคคีย์ ต้องสละสิ่งของนั้นออกไป จึงจะพ้นโทษได้)
เล่ม ๓ หน้า ๕๕๙ ปกสีน้ำเงิน เล่ม ๓ หน้า ๕๐๕ ปกสีแดง
อนึ่ง ภิกษุใดถึง**ความซื้อขายด้วยรูปิยะ**มีประการต่างๆ เป็นนิสสัคคิยปาจิตตีย์.
เล่ม ๓ หน้า ๕๗๔ ปกสีน้ำเงิน เล่ม ๓ หน้า ๕๑๙ ปกสีแดง
อนึ่ง...ภิกษุใดถึงการแลกเปลี่ยนมีประการต่างๆ เป็นนิสสัคคิยปาจิตตีย์.
เล่ม ๗ หน้า ๑๔๙ ปกสีน้ำเงิน เล่ม ๗ หน้า ๑๔๐ ปกสีแดง
มีอยู่ ภิกษุทั้งหลาย ชาวบ้านที่มีศรัทธาเลื่อมใส เขามอบเงินทองไว้ในมือกัปปิยการกสั่งว่า สิ่งใดควรแก่พระผู้เป็นเจ้า ขอท่านจงถวายสิ่งนั้นด้วยกัปปิยภัณฑ์นี้. ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย
เราอนุญาตให้ยินดีของอันเป็นกัปปิยะจากกัปปิยภัณฑ์นั้นได้
แต่เรามิได้กล่าวว่า พึงยินดี พึงแสวงหาทองและเงินโดยปริยายไร ๆ เลย.
(เอกุตตริกะ) เล่ม ๑๐ หน้า ๔๖๕ ปกสีน้ำเงิน เล่ม ๑๐ หน้า ๔๒๓ ปกสีแดง
สิ่งที่เปิดเผยไม่กำบังจึงรุ่งเรืองมี ๓ คือ
... ธรรมวินัยอันพระตถาคตเจ้าประกาศแล้วเปิดเผยไม่กำบังจึงรุ่งเรือง ๑
* จากพระไตรปิฎกและอรรถกถาแปลไทยฉบับมหามกุฏราชวิทยาลัยชุด ๙๑ เล่ม

ศึกษาคำสอนของพระพุทธเจ้า จากพระไตรปิฎกเพิ่มเติมได้ที่
www.tripitaka91.com

พระภิกษุ-สามเณรที่รับเงินและทอง เป็นผู้ทำผิด พรบ.คณะสงฆ์และกฎหมายอาญา

พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ (ฉบับที่๒) พ.ศ.๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๓๕

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯให้ประกาศว่าโดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยคณะสงฆ์ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภาดังต่อไปนี้

มาตรา ๑๕ ตรี
มหาเถรสมาคมมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้
...(๔) รักษาหลักพระธรรมวินัยของพระพุทธศาสนา

พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ.๒๔๙๙

[อัตราโทษ แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ.๒๕๖๐]

มาตรา ๑ ในประมวลกฎหมายนี้
(๑) "โดยทุจริต" หมายความว่า เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้ โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น

มาตรา ๓ ประมวลกฎหมายอาญาท้ายพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่๑ มกราคม พ.ศ.๒๕๐๐ เป็นต้นไป

มาตรา๓๔๑ ผู้ใดโดยทุจริต หลอกลวงผู้อื่นด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อความจริง ซึ่งควรบอกให้แจ้งและโดยการหลอกลวงดังว่านั้นได้ไปซึ่งทรัพย์สิน จากผู้ถูกหลอกลวง หรือบุคคลที่สาม หรือทำให้ผู้ถูกหลอกลวงหรือบุคคลที่สาม ทำ ถอน หรือทำลายเอกสารสิทธิ ผู้นั้นกระทำความผิดฐานฉ้อโกง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา๓๔๒ **ถ้าในการกระทำความผิดฐานฉ้อโกงผู้กระทำ**
(๑) แสดงตนเป็นคนอื่น หรือ
(๒) อาศัยความเบาปัญญาของผู้ถูกหลอกลวง ซึ่งเป็นเด็กหรืออาศัยความอ่อนแอแห่งจิตของผู้ถูกหลอกลวง
ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๔๓ ถ้าการกระทำความผิดตาม **มาตรา ๓๔๑** ได้กระทำด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จต่อประชาชนหรือ**ด้วยการปกปิดความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้งแก่ประชาชน** ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวในวรรคแรก ต้องด้วยลักษณะดังกล่าวใน **มาตรา๓๔๒** อนุมาตราหนึ่งอนุมาตราใดด้วย ผู้กระทำ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปีและปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท

เมื่อไม่ทำบุญกับพระที่ละเมิดศีล พุทธศาสนิกชนควรจะทำบุญกับใคร? ทำอย่างไรกันดี? อ้างอิงคำสอนของพระพุทธเจ้า จากพระไตรปิฎกและอรรถกถา แปลไทย ชุด ๙๑ เล่ม มมร.

เมื่อทำบุญกับพระที่ละเมิดศีล... ไม่ได้บุญ

เล่มที่ ๒๓ หน้า ๔๐๙ ปกสีน้ำเงิน
เล่มที่ ๒๓ หน้า ๓๘๗ ปกสีแดง

ได้ยินว่า นายพรานนั้นเมื่อให้ทักขิณา (ของทำบุญ) อุทิศถึงผู้ตาย ได้ให้แก่ภิกษุผู้ทุศีล (ละเมิดศีล) รูปหนึ่งนั้นแลถึง ๓ ครั้ง ในครั้งที่ ๓ อมนุษย์ (คือผู้ตาย) ร้องขึ้นว่า **"ผู้ทุศีลปล้นฉัน"** ดังนี้. ในเวลาที่พรานนั้นถวายแก่ภิกษุผู้มีศีลรูปหนึ่งที่มาถึงผลของทักขิณา (ของทำบุญ) ก็ถึงแก่เขา

ทำบุญกับนักบวชที่ละเมิดศีล... ก็ไม่ได้บุญ

(จูฬเสฏฐีเปตวัตถุ) เล่มที่ ๔๙ หน้า ๒๒๓ ปกสีน้ำเงิน
เล่มที่ ๔๙ หน้า ๑๗๓ ปกสีแดง

"ธิดาของข้าพระองค์บ่นอยู่เนืองๆ ว่า เราจักให้ทานอุทิศให้มารดา บิดา ลุง ป้า น้า อา ปู่ ย่า ตา ยาย พวกพราหมณ์กำลังบริโภคทานอันธิดาของข้าพระองค์ตกแต่งแล้ว ข้าพระองค์จะไปยังเมืองอันธกาวินทนครเพื่อบริโภคอาหาร" พระราชาจึงตรัสสั่งเขาว่า "ถ้าท่านไปได้เสวยผลทานนั้น พึงรีบกลับมาบอกเหตุที่มีจริงแก่เราเราฟังคำอันมีเหตุผลควรเชื่อถือได้แล้วจักทำการบูชาบ้าง"

จูฬเศรษฐีเปรต ทูลรับพระดำรัสแล้วได้ไปยังอันธกาวินทนครนั้น **แต่ไม่ได้รับผลแห่งทานนั้น** เพราะพราหมณ์ทั้งหลายที่บริโภคภัตร (อาหาร) **เป็นผู้ไม่มีศีล ไม่สมควรแก่ทักษิณา (สิ่งของทำบุญ)**

ศีลที่พระภิกษุต้องรักษามีอย่างไรบ้าง ?
[ที่โยมควรรู้เบื้องต้น] (สามัญญผลสูตร)

เล่มที่ ๑๑ หน้า ๓๑๐ ปกสีน้ำเงิน
เล่มที่ ๑๑ หน้า ๒๖๔ ปกสีแดง

...๑๓. **เธอเว้นขาดจากการรับทองและเงิน.**
๑๔. **เธอเว้นขาดจากการรับธัญญาหาร (ข้าว) ดิบ.**
๑๕. **เธอเว้นขาดจากการรับเนื้อดิบ.**
๑๖. เธอเว้นขาดจากการรับสตรีและกุมารี
๑๗. เธอเว้นขาดจากการรับทาสี (ทาสหญิง) และทาส
๑๘. เธอเว้นขาดจากการรับแพะและแกะ
๑๙. เธอเว้นขาดจากการรับไก่และสุกร
๒๐. เธอเว้นขาดจากการรับช้าง โค ม้าและลา
๒๑. **เธอเว้นขาดจากการรับไร่ นาและที่ดิน.**
๒๒. เธอเว้นขาดจากการประกอบทูตกรรม (คือการนำข้อความไปบอก) และการรับใช้.
๒๓. **เธอเว้นขาดจากการซื้อ การขาย**

มหาศีล (สามัญญผลสูตร)

เล่มที่ ๑๑ หน้า ๓๑๕ ปกสีน้ำเงิน
เล่มที่ ๑๑ หน้า ๒๖๘ ปกสีแดง

๑. ภิกษุเว้นขาดจากการเลี้ยงชีพโดยทางผิดด้วยติรัจฉานวิชา (วิชาที่ขัดกับพระนิพพาน) เช่น อย่างที่สมณพราหมณ์ผู้เจริญบางจำพวกฉันโภชนะ (อาหาร) ที่เขาให้ด้วยศรัทธาแล้วยังเลี้ยงชีพโดยทางผิดด้วยติรัจฉานวิชาเห็นปานนี้ คือ **ทายอวัยวะ ทายนิมิต (เครื่องหมาย) ทายฟ้าผ่า เป็นต้น ทำนายฝัน ทำนายลักษณะ** ทำนายหนูกัดผ้า ทำพิธีบูชาไฟ ทำพิธีเบิกแว่นเวียนเทียน ทำพิธีซัดแกลบบูชาไฟ ทำพิธีซัดรำบูชาไฟ ทำพิธีซัดข้าวสารบูชาไฟ ทำพิธีเติมเนยบูชาไฟ ทำพิธีเติมน้ำมันบูชาไฟ ทำพิธีเสกเป่าบูชาไฟ ทำพลีกรรมด้วยโลหิต เป็นหมอดูอวัยวะ ดูลักษณะที่บ้าน ดูลักษณะที่นา **เป็นหมอปลุกเสก เป็นหมอผี เป็นหมอลงเลขยันต์คุ้มกันบ้านเรือน** เป็นหมองู เป็นหมอยาพิษ เป็นหมอแมงป่อง เป็นหมอรักษาแผลหนูกัด เป็นหมอทายเสียงนก เป็นหมอทายเสียงกา เป็นหมอทายอายุ **เป็นหมอเสกกันลูกศร** เป็นหมอทายเสียงสัตว์ แม้ข้อนี้ก็เป็นศีลของเธอประการหนึ่ง.

... ๖. ภิกษุเว้นขาดจากการเลี้ยงชีพโดยทางผิดด้วยติรัจฉานวิชาเช่น อย่างที่สมณพราหมณ์ผู้เจริญบางจำพวกฉันโภชนะ ที่เขาให้ด้วยศรัทธาแล้ว ยังเลี้ยงชีพโดยทางผิดด้วยติรัจฉานวิชาเห็นปานนี้คือ **ให้ฤกษ์อาวาหมงคล ให้ฤกษ์วิวาหมงคล ดูฤกษ์เรียงหมอน ดูฤกษ์หย่าร้าง** ดูฤกษ์เก็บทรัพย์ ดูฤกษ์จ่ายทรัพย์ ดูโชคดี ดูเคราะห์ ให้ยาผดุงครรภ์ ร่ายมนต์ให้ลิ้นกระด้าง ร่ายมนต์ให้คางแข็ง ร่ายมนต์ให้มือสั่น ร่ายมนต์ให้หูไม่ได้ยินเสียง เป็นหมอทรงกระจก เป็นหมอทรงหญิงสาว **เป็นหมอทรงเจ้า บวงสรวงพระอาทิตย์ บวงสรวงท้าวมหาพรหม ร่ายมนต์พ่นไฟ** ทำพิธีเชิญขวัญ แม้ข้อนี้ก็เป็นศีลของเธอประการหนึ่ง.

๗. ภิกษุเว้นขาดจากการเลี้ยงชีพโดยทางผิดด้วยติรัจฉานวิชาเช่นอย่างที่สมณพราหมณ์ผู้เจริญบางจำพวกฉันโภชนะที่เขาให้ด้วยศรัทธาแล้ว ยังเลี้ยงชีพโดยทางผิดด้วยติรัจฉานวิชาเห็นปานนี้คือ ทำพิธีบนบาน **ทำพิธีแก้บน ร่ายมนต์ขับผี สอนมนต์ป้องกันบ้านเรือน** ทำกะเทยให้กลับเป็นชาย ทำชายให้กลายเป็นกะเทย ทำพิธีปลูกเรือน **ทำพิธีบวงสรวงพื้นที่ พ่นน้ำมนต์ รดน้ำมนต์** ทำพิธีบูชาไฟ ปรุงยาสำรอก ปรุงยาถ่าย ปรุงยาถ่ายโทษเบื้องบน ปรุงยาถ่ายโทษเบื้องล่าง ปรุงยาแก้ปวดศีรษะ หุงน้ำมันหยอดหู ปรุงยาตา ปรุงยานัตถุ์ ปรุงยาทากัด ปรุงยาทาสมาน ป้ายยาตา ทำการผ่าตัด รักษาเด็ก ชะแผล แม้ข้อนี้ก็เป็นศีลของเธอประการหนึ่ง.

พระภิกษุสามเณรที่รับเงิน-ทอง ไม่ใช่นักบวช
ที่ถูกต้องในพุทธศาสนา (เรื่องนายบ้านชื่อมณิจูฬกะ)

เล่มที่ ๘ หน้า ๕๓๖ ปกสีน้ำเงิน
เล่มที่ ๘ หน้า ๕๒๔ ปกสีแดง

พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสว่า เอาละ นายบ้านเธอพยากรณ์ (ตอบปัญหา) อย่างนี้ชื่อว่ากล่าวคล้อยตามเรา ชื่อว่าไม่กล่าวตู่เราด้วยคำเท็จ ชื่อว่าพยากรณ์ธรรม สมควรแก่ธรรม และสหธรรมิก (ผู้ประพฤติธรรมร่วมกัน) บางรูปผู้กล่าวตามวาทะย่อมไม่ถึงฐานะที่ควรติเตียน

ดูก่อนนายบ้าน ทองและเงินไม่ควรแก่สมณะเชื้อสายพระศากยบุตรโดยแท้ สมณะเชื้อสายพระศากยบุตรไม่ยินดีทองและเงิน สมณะเชื้อสายพระศากยบุตรไม่รับทองและเงิน สมณะเชื้อสายพระศากยบุตรมีแก้วและทองอันวางเสียแล้ว ปราศจากทองและเงิน ทองและเงินควรแก่ผู้ใดแม้กามคุณ (สิ่งที่น่าปรารถนา)ทั้งห้าก็ควรแก่ผู้นั้น กามคุณทั้งห้าควรแก่ผู้ใด เธอพึงจำผู้นั้นไว้โดยส่วนเดียวว่า มีปกติมิใช่สมณะ มีปกติมิใช่เชื้อสายพระศากยบุตร

เราจะกล่าวอย่างนี้ว่าผู้ต้องการหญ้า พึงแสวงหาหญ้า ผู้ต้องการไม้ พึงแสวงหาไม้ ผู้ต้องการเกวียน พึงแสวงหาเกวียน ผู้ต้องการบุรุษ พึงแสวงหาบุรุษ **แต่เราไม่กล่าวโดยปริยายไรๆ ว่า สมณะพึงยินดี พึงแสวงหาทองและเงิน**

(เรื่องยมกปาฏิหาริย์) เล่มที่ ๔๒ หน้า ๓๑๒ ปกสีน้ำเงิน
เล่มที่ ๔๒หน้า ๒๖๖ ปกสีแดง

พืชแม้มากอันบุคคลหว่านแล้วในนาดอน ผลย่อมไม่ไพบูลย์ ทั้งไม่ยังชาวนาให้ยินดีฉันใด **ทานมากมายอันบุคคลตั้งไว้ในหมู่ชนผู้ทุศีล** ผลย่อมไม่ไพบูลย์ทั้งไม่ยังทายก (ผู้ให้ทาน) ให้ยินดี ฉันนั้นเหมือนกัน

เมื่อเห็นพระทำผิด... โยมก็เตือนได้
(อนิยตกัณฑ์) เล่มที่ ๓ หน้า ๖๖๓ ปกสีน้ำเงิน
เล่มที่ ๓ หน้า ๖๒๕ ปกสีแดง

ครั้งนั้น นางวิสาขามิคารมาตา ได้ถูกเชิญไปสู่สกุลนั้น นางได้เห็นท่านพระอุทายี นั่งในที่ลับ คือในอาสนะ (ที่นั่ง) กำบัง ซึ่งพอจะทำการได้กับหญิงสาวนั้นหนึ่งต่อหนึ่ง ครั้นแล้ว ได้กล่าวคำนี้กะท่านพระอุทายีว่า **"ข้าแต่พระคุณเจ้า การที่พระคุณเจ้าสำเร็จการนั่งในที่ลับ คือในอาสนะกำบัง ซึ่งพอจะทำการได้กับมาตุคาม (ผู้หญิง) หนึ่งต่อหนึ่งเช่นนี้ ไม่เหมาะ ไม่ควร แม้พระคุณเจ้าจะไม่ต้องการด้วยธรรมนั้นก็จริง ถึงอย่างนั้น พวกชาวบ้านผู้ที่ไม่เลื่อมใส จะบอกให้เชื่อได้โดยยาก"** ท่านพระอุทายีแม้ถูกนางวิสาขามิคารมาตา ว่ากล่าวอยู่อย่างนี้ก็มิได้เชื่อฟัง เมื่อนางวิสาขามิคารมาตากลับไปแล้ว ได้แจ้งเรื่องนั้นแก่ภิกษุทั้งหลาย.

วิธีปฏิบัติของโยมที่ทำให้เกิดบุญกุศลอย่างถูกต้อง
(สิงคาลกสูตร) เล่มที่ ๑๖ หน้า ๘๘ ปกสีน้ำเงิน
เล่มที่ ๑๖ หน้า ๗๘ ปกสีแดง

ดูก่อนคฤหบดีบุตร **มารดาบิดาเป็นทิศเบื้องหน้า** อันบุตรธิดาพึงบำรุงด้วยสถาน ๕ คือ ด้วยตั้งใจว่าท่านเลี้ยงเรามา เราจักเลี้ยงท่านตอบ ๑ จักรับทำกิจของท่าน ๑ จักดำรงวงศ์ตระกูล ๑ จักปฏิบัติตนให้เป็นผู้สมควรแก่การรับทรัพย์มรดก ๑ เมื่อท่านล่วงลับไปแล้ว จักทำบุญอุทิศให้ท่าน ๑.

... ดูก่อนคฤหบดีบุตร **อาจารย์ผู้เป็นทิศเบื้องขวา** อันศิษย์พึงบำรุงด้วยสถาน ๕ คือ ด้วยลุกขึ้นยืนรับ ๑ ด้วยเข้าไปยืนคอยต้อนรับ ๑ ด้วยการเชื่อฟัง ๑ ด้วยการปรนนิบัติ ๑ ด้วยการเรียนศิลปวิทยาการโดยเคารพ ๑.

... ดูก่อนคฤหบดีบุตร ***ภรรยาผู้เป็นทิศเบื้องหลัง*** อันสามีพึงบำรุงด้วยสถาน ๕ คือ ด้วยยกย่องว่าเป็นภรรยา ๑ ด้วยไม่ดูหมิ่น ๑ ด้วยไม่ประพฤตินอกใจ ๑ ด้วยมอบความเป็นใหญ่ให้ ๑ ด้วยให้เครื่องแต่งตัว ๑.

... ดูก่อนคฤหบดีบุตร **มิตรผู้เป็นทิศเบื้องซ้าย** อันกุลบุตรพึงบำรุงด้วยสถาน ๕ คือ ด้วยการให้ปัน ๑ ด้วยเจรจาถ้อยคำอันเป็นที่รัก ๑ ด้วยประพฤติประโยชน์ ๑ ด้วยความเป็นผู้มีตนเสมอ ๑ ด้วยไม่แกล้งกล่าวให้คลาดจากความเป็นจริง (พูดกับเพื่อนตรงไปตรงมา) ๑.

... ดูก่อนคฤหบดีบุตร **ทาสกรรมกรผู้เป็นทิศเบื้องต่ำ** อันนายพึงบำรุงด้วยสถาน ๕ คือ ด้วยจัดการงานให้ทำตามสมควรแก่กำลัง ๑ ด้วยให้อาหารและรางวัล ๑ ด้วยรักษาในคราวเจ็บไข้ ๑ ด้วยแจกของมีรสแปลกประหลาดให้ ๑ ด้วยปล่อยให้ในสมัย (กำหนดวันหยุดที่เหมาะสมให้) ๑.

... ดูก่อนคฤหบดีบุตร **สมณพราหมณ์ (ผู้มีศีล) ผู้เป็นทิศเบื้องบน** อันกุลบุตรพึงบำรุงด้วยสถาน ๕ คือ ด้วยกายกรรม (การกระทำทางกาย) ประกอบด้วยเมตตา ๑ ด้วยวจีกรรม (คำพูด) ประกอบด้วยเมตตา ๑ ด้วยมโนกรรม (ความคิด) ประกอบด้วยเมตตา ๑ ด้วยความเป็นผู้ไม่ปิดประตู (ยินดีต้อนรับผู้ทรงศีล) ๑ ด้วยให้อามิสทานเนืองๆ (ถวายสิ่งของที่สมควรและจำเป็นแก่นักบวชผู้มีศีล) ๑.

ศึกษาคำสอนของพระพุทธเจ้า เกี่ยวกับการเกิดขึ้นของภัยพิบัติ และ ที่พึ่งของเราเมื่อเกิดภัยพิบัติ

ว่าด้วยเหตุที่ทำให้มนุษย์มีจำนวนน้อยลง
(ปโลภสูตร) เล่มที่ ๓๔ หน้า ๒๒๕ ปกสีน้ำเงิน
เล่มที่ ๓๔ หน้า ๒๓๒ ปกสีแดง

พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสตอบว่า พราหมณ์ คนเดี๋ยวนี้กำหนัดยินดีไม่เป็นธรรม โลภเกินสมควร มุ่งไปแต่ทางมิจฉาธรรม **เขาทั้งหลายกำหนัดยินดีไม่เป็นธรรม โลภเกินสมควร มุ่งไปแต่ทางมิจฉาธรรมแล้วก็จับศัสตราอันคมฆ่ากันและกัน คนเป็นอันมากตายไป** เพราะเหตุนั้น นี่เป็นเหตุ เป็นปัจจัยอันหนึ่ง ซึ่งทำให้คนเดี๋ยวนี้ดูหมดไปเบาบางไป ที่เคยเป็นคาม (บ้าน) นิคม (ตำบล) นคร ชนบท จึงไม่เป็น คาม นิคม นคร ชนบท.

อีกข้อหนึ่ง พราหมณ์ คนเดี๋ยวนี้กำหนัด ยินดีไม่เป็นธรรม โลภเกินสมควร มุ่งไปแต่ทางมิจฉาธรรม **เมื่อเขาทั้งหลายกำหนัดยินดีไม่เป็นธรรม โลภเกินสมควร มุ่งไปแต่ทางมิจฉาธรรม ฝนจึงไม่ตกตามฤดูกาล ด้วยเหตุนั้นจึงเกิดทุพภิกขภัย (ภัยจากการขาดแคลนอาหาร) ข้าวเสีย เป็นขยอก (ชื่อหนอนผีเสื้อ) ตายฝอย คนเป็นอันมากตายไป** เพราะเหตุนั้น นี่ก็เป็นเหตุเป็นปัจจัยอันหนึ่งซึ่งทำให้คนเดี๋ยวนี้ดูหมดไปเบาบางไป ที่เคยเป็นคาม นิคม นคร ชนบทจึงไม่เป็นคาม นิคม นคร ชนบท.

อีกข้อหนึ่ง พราหมณ์ คนเดี๋ยวนี้กำหนัด ยินดีไม่เป็นธรรม โลภเกินสมควร มุ่งไปแต่ทางมิจฉาธรรม เมื่อเขาทั้งหลายกำหนัดยินดีไม่เป็นธรรม โลภเกินสมควร มุ่งไปแต่ทางมิจฉาธรรม ยักษ์ทั้งหลายจึงปล่อยอมนุษย์ร้าย คนเป็นอันมากตายไป เพราะเหตุนั้น นี่ก็เป็นเหตุเป็นปัจจัยอันหนึ่ง ซึ่งทำให้คนเดี๋ยวนี้ดูหมดไป เบาบางไป ที่เคยเป็นคาม นิคม นคร ชนบท จึงไม่เป็นคาม นิคม นคร ชนบท.

โทษมากมายเกิดจากพระทุศีล

(ปุสสเถรคาถา) เล่มที่ ๕๓ หน้า ๒๐๒ ปกสีน้ำเงิน

เล่มที่ ๕๓ หน้า ๑๙๓ ปกสีแดง

ในกาลข้างหน้า ภิกษุเป็นอันมากจักเป็นคนมักโกรธ มักผูกโกรธไว้ ลบหลู่คุณท่าน หัวดื้อ โอ้อวด ริษยา มีวาทะต่างๆ กัน จักเป็นผู้มีมานะในธรรมที่ยังไม่รู้ทั่วถึง คิดว่าตื้นในธรรมที่ลึกซึ้ง เป็นคนเบา ไม่เคารพธรรม ไม่มีความเคารพกันและกัน ในกาลข้างหน้า โทษเป็นอันมากจักเกิดขึ้นในหมู่สัตว์โลก ก็เพราะภิกษุทั้งหลายผู้ไร้ปัญญาจักทำธรรมที่พระศาสดาทรงแสดงแล้วนี้ให้เศร้าหมอง ทั้งพวกภิกษุที่มีคุณอันเลว โวหารจัดแกล้วกล้ามีกำลังมาก ปากกล้า ไม่ได้ศึกษาเล่าเรียน ก็จักมีขึ้นในสังฆมณฑล

ผู้คบหา ทำตามพระทุศีล ย่อมประสบทุกข์ตลอดกาลนาน

(นวสูตร) เล่มที่ ๓๔ หน้า ๔๘๙ ปกสีน้ำเงิน

เล่มที่ ๓๔ หน้า ๕๐๗ ปกสีแดง

ฉันนั้นนั่นแหละ ภิกษุทั้งหลาย ภิกษุนวกะก็ดี ภิกษุมัชฌิมะก็ดี ภิกษุเถระก็ดี ถ้าเป็นผู้ทุศีลมีธรรมอันเลว เรากล่าวความทุศีลมีธรรมเลวนี้ในความมีสีทรามของภิกษุ กล่าวบุคคลนี้ว่าเหมือนผ้าเปลือกไม้มีสีทราม ฉะนั้น อนึ่ง ชนเหล่าใดคบหาสมาคม ทำตามเยี่ยงอย่างภิกษุนั้น ข้อนั้นย่อมเป็นไปเพื่อสิ่งอันไม่เกื้อกูลเพื่อทุกข์แก่ชนเหล่านั้นตลอดกาลนาน

พระละเมิดศีลทำให้เกิดภัยอันตราย

(ตติยอนาคตสูตร) เล่มที่ ๓๖ หน้า ๑๙๕ ปกสีน้ำเงิน

เล่มที่ ๓๖ หน้า ๑๙๓ ปกสีแดง

ในอนาคต ภิกษุทั้งหลายจักไม่อบรมกาย ไม่อบรมศีล ไม่อบรมจิต ไม่อบรมปัญญา เมื่อไม่อบรมกาย ไม่อบรมศีล ไม่อบรมจิต ไม่อบรมปัญญา ภิกษุผู้เถระก็จักเป็นผู้มักมาก มีความประพฤติย่อหย่อน เป็นหัวหน้าในความล่วงละเมิด ทอดธุระในความสงัด จักไม่ปรารภความเพียร เพื่อถึงธรรมที่ยังไม่ถึง เพื่อบรรลุธรรมที่ยังไม่ได้บรรลุ เพื่อทำให้แจ้งธรรมที่ยังไม่ได้ทำให้แจ้ง ประชุมชนรุ่นหลังก็จักถือเอาภิกษุเหล่านั้นเป็นตัวอย่าง แม้ประชุมชนนั้นก็จักเป็นผู้มักมาก มีความประพฤติย่อหย่อน เป็นหัวหน้าในความล่วงละเมิด ทอดธุระในความสงัด จักไม่ปรารภความเพียร เพื่อถึงธรรมที่ยังไม่ถึง เพื่อบรรลุธรรมที่ยังไม่ได้บรรลุ เพื่อทำให้แจ้งธรรมที่ยังไม่ได้ทำให้แจ้ง เพราะเหตุดังนี้แล การลบล้างวินัยย่อมมีเพราะการลบล้างธรรม การลบล้างธรรมย่อมมีเพราะการลบล้างวินัย ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ภัยในอนาคตข้อที่ ๕ นี้ ซึ่งยังไม่บังเกิดในบัดนี้ แต่จักบังเกิดในกาลต่อไป ภัยข้อนี้อันเธอทั้งหลายพึงรู้ไว้เฉพาะ ครั้นแล้วพึงพยายามเพื่อละภัยนั้น

พระที่เลวทราม ทำให้เทวดาและมนุษย์เดือดร้อน

(สูตรที่ ๘) เล่มที่ ๓๓ หน้า ๓๙๕ ปกสีน้ำเงิน

เล่มที่ ๓๓ หน้า ๓๕๓ ปกสีแดง

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ฉันนั้นเหมือนกัน สมัยใด พวกภิกษุเลวทรามมีกำลัง สมัยนั้นพวกภิกษุที่มีศีลเป็นที่รักย่อมถอยกำลัง ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ในสมัยเช่นนั้น ภิกษุพวกที่มีศีลเป็นที่รัก เป็นผู้นิ่งเงียบทีเดียว นั่งในท่ามกลางสงฆ์ หรือคบชนบทชายแดน ข้อนี้ย่อมเป็นไปเพื่อมิใช่ประโยชน์ของชนมาก เพื่อมิใช่สุขของชนมาก เพื่อความฉิบหาย เพื่อมิใช่ประโยชน์แก่ชนเป็นอันมาก เพื่อทุกข์แก่เทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย

ที่พึ่งอันยอดเยี่ยมคือ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์

(ปุโรหิตชื่ออัคคิทัต) เล่มที่ ๔๒ หน้า ๓๔๖ ปกสีน้ำเงิน

เล่มที่ ๔๒ หน้า ๒๙๔ ปกสีแดง

มนุษย์เป็นอันมาก ถูกภัยคุกคามแล้ว ย่อมถึงภูเขา ป่า อาราม และรุกขเจดีย์ว่าเป็นที่พึ่ง, สรณะนั่นแลไม่เกษม, สรณะนั่นไม่อุดม, เพราะบุคคลอาศัยสรณะนั่น ย่อมไม่พ้นจากทุกข์ทั้งปวงได้ ส่วนบุคคลใดถึงพระพุทธ พระธรรมและพระสงฆ์ ว่าเป็นที่พึ่ง ย่อมเห็นอริยสัจ ๔ (คือ) ทุกข์ เหตุให้เกิดทุกข์ ความก้าวล่วงทุกข์ และมรรคมีองค์ ๘ อันประเสริฐ ซึ่งยังสัตว์ให้ถึงความสงบแห่งทุกข์ ด้วยปัญญาชอบ, สรณะนั่นแลของบุคคลนั้นเกษม, สรณะนั่นอุดม, เพราะบุคคลอาศัยสรณะนั่นย่อมพ้นจากทุกข์ทั้งปวงได้

อ้างอิงตามพระไตรปิฎกและอรรถกถาแปลไทย ชุด ๙๑ เล่ม ฉบับมหามกุฏราชวิทยาลัย

เมื่อเห็นพระทำผิด... โยมก็เตือนได้
(อนิยตกัณฑ์) เล่มที่ ๓ หน้า ๖๖๓ ปกสีน้ำเงิน
เล่มที่ ๓ หน้า ๖๒๕ ปกสีแดง

ครั้งนั้น นางวิสาขามิคารมาตา ได้ถูกเชิญไปสู่สกุลนั้น นางได้เห็นท่านพระอุทายี นั่งในที่ลับ คือในอาสนะ (ที่นั่ง) กำบัง ซึ่งพอจะทำการได้กับหญิงสาวนั้นหนึ่งต่อหนึ่ง ครั้นแล้ว ได้กล่าวคำนี้กะท่านพระอุทายีว่า **“ข้าแต่พระคุณเจ้า การที่พระคุณเจ้าสำเร็จการนั่งในที่ลับ คือในอาสนะกำบัง ซึ่งพอจะทำการได้กับมาตุคาม (ผู้หญิง) หนึ่งต่อหนึ่งเช่นนี้ ไม่เหมาะ ไม่ควร แม้พระคุณเจ้าจะไม่ต้องการด้วยธรรมนั้นก็จริง ถึงอย่างนั้น พวกชาวบ้านผู้ที่ไม่เลื่อมใส จะบอกให้เชื่อได้โดยยาก”** ท่านพระอุทายี แม้ถูกนางวิสาขามิคารมาตา ว่ากล่าวอยู่อย่างนี้ก็มิได้เชื่อฟัง เมื่อนางวิสาขามิคารมาตากลับไปแล้ว ได้แจ้งเรื่องนั้นแก่ภิกษุทั้งหลาย.

วิธีปฏิบัติของโยมที่ทำให้เกิดบุญกุศลอย่างถูกต้อง
(สิงคาลกสูตร) เล่มที่ ๑๖ หน้า ๘๘ ปกสีน้ำเงิน
เล่มที่ ๑๖ หน้า ๗๘ ปกสีแดง

ดูก่อนคฤหบดีบุตร **มารดาบิดาเป็นทิศเบื้องหน้า** อันบุตรธิดาพึงบำรุงด้วยสถาน ๕ คือ ด้วยตั้งใจว่าท่านเลี้ยงเรามา เราจักเลี้ยงท่านตอบ ๑ จักรับทำกิจของท่าน ๑ จักดำรงวงศ์ตระกูล ๑ จักปฏิบัติตนให้เป็นผู้สมควรแก่การรับทรัพย์มรดก ๑ เมื่อท่านล่วงลับไปแล้ว จักทำบุญอุทิศให้ท่าน ๑.

... ดูก่อนคฤหบดีบุตร **อาจารย์ผู้เป็นทิศเบื้องขวา** อันศิษย์พึงบำรุงด้วยสถาน ๕ คือ ด้วยลุกขึ้นยืนรับ ๑ ด้วยเข้าไปยืนคอยต้อนรับ ๑ ด้วยการเชื่อฟัง ๑ ด้วยการปรนนิบัติ ๑ ด้วยการเรียนศิลปวิทยาการโดยเคารพ ๑.

... ดูก่อนคฤหบดีบุตร **ภรรยาผู้เป็นทิศเบื้องหลัง** อันสามีพึงบำรุงด้วยสถาน ๕ คือ ด้วยยกย่องว่าเป็นภรรยา ๑ ด้วยไม่ดูหมิ่น ๑ ด้วยไม่ประพฤตินอกใจ ๑ ด้วยมอบความเป็นใหญ่ให้ ๑ ด้วยให้เครื่องแต่งตัว ๑.

... ดูก่อนคฤหบดีบุตร **มิตรผู้เป็นทิศเบื้องซ้าย** อันกุลบุตรพึงบำรุงด้วยสถาน ๕ คือ ด้วยการให้ปัน ๑ ด้วยเจรจาถ้อยคำอันเป็นที่รัก ๑ ด้วยประพฤติประโยชน์ ๑ ด้วยความเป็นผู้มีตนเสมอ ๑ ด้วยไม่แกล้งกล่าวให้คลาดจากความเป็นจริง (พูดกับเพื่อนตรงไปตรงมา) ๑.

... ดูก่อนคฤหบดีบุตร **ทาสกรรมกรผู้เป็นทิศเบื้องต่ำ** อันนายพึงบำรุงด้วยสถาน ๕ คือ ด้วยจัดการงานให้ทำตามสมควรแก่กำลัง ๑ ด้วยให้อาหารและรางวัล ๑ ด้วยรักษาในคราวเจ็บไข้ ๑ ด้วยแจกของมีรสแปลกประหลาดให้ ๑ ด้วยปล่อยให้ในสมัย (กำหนดวันหยุดที่เหมาะสมให้) ๑.

... ดูก่อนคฤหบดีบุตร **สมณพราหมณ์ (ผู้มีศีล) ผู้เป็นทิศเบื้องบน** อันกุลบุตรพึงบำรุงด้วยสถาน ๕ คือ ด้วยกายกรรม (การกระทำทางกาย) ประกอบด้วยเมตตา ๑ ด้วยวจีกรรม (คำพูด) ประกอบด้วยเมตตา ๑ ด้วยมโนกรรม (ความคิด) ประกอบด้วยเมตตา ๑ ด้วยความเป็นผู้ไม่ปิดประตู (ยินดีต้อนรับผู้ทรงศีล) ๑ ด้วยให้อามิสทานเนืองๆ (ถวายสิ่งของที่สมควรและจำเป็นแก่นักบวชผู้มีศีล) ๑.

ศึกษาคำสอนของพระพุทธเจ้า เกี่ยวกับการเกิดขึ้นของภัยพิบัติ และ ที่พึ่งของเราเมื่อเกิดภัยพิบัติ

ว่าด้วยเหตุที่ทำให้มนุษย์มีจำนวนน้อยลง
(ปโลภสูตร) เล่มที่ ๓๔ หน้า ๒๒๕ ปกสีน้ำเงิน
เล่มที่ ๓๔ หน้า ๒๓๒ ปกสีแดง

พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสตอบว่า พราหมณ์ คนเดี๋ยวนี้กำหนัดยินดีไม่เป็นธรรม โลภเกินสมควร มุ่งไปแต่ทางมิจฉาธรรม **เขาทั้งหลายกำหนัดยินดีไม่เป็นธรรม โลภเกินสมควร มุ่งไปแต่ทางมิจฉาธรรมแล้วก็จับศัสตราอันคมฆ่ากันและกัน คนเป็นอันมากตายไป** เพราะเหตุนั้น นี่เป็นเหตุ เป็นปัจจัยอันหนึ่ง ซึ่งทำให้คนเดี๋ยวนี้ดูหมดไปเบาบางไป ที่เคยเป็นคาม (บ้าน) นิคม (ตำบล) นคร ชนบท จึงไม่เป็น คาม นิคม นคร ชนบท.

อีกข้อหนึ่ง พราหมณ์ คนเดี๋ยวนี้กำหนัด ยินดีไม่เป็นธรรม โลภเกินสมควร มุ่งไปแต่ทางมิจฉาธรรม **เมื่อเขาทั้งหลายกำหนัดยินดีไม่เป็นธรรม โลภเกินสมควร มุ่งไปแต่ทางมิจฉาธรรม ฝนจึงไม่ตกตามฤดูกาล ด้วยเหตุนั้นจึงเกิดทุพภิกขภัย (ภัยจากการขาดแคลนอาหาร) ข้าวเสีย เป็นขยอก (ชื่อหนอนผีเสื้อ) ตายฝอย คนเป็นอันมากตายไป** เพราะเหตุนั้น นี่ก็เป็นเหตุเป็นปัจจัยอันหนึ่ง ซึ่งทำให้คนเดี๋ยวนี้ดูหมดไปเบาบางไป ที่เคยเป็นคาม นิคม นคร ชนบทจึงไม่เป็นคาม นิคม นคร ชนบท.

อีกข้อหนึ่ง พราหมณ์ คนเดี๋ยวนี้กำหนัด ยินดีไม่เป็นธรรม โลภเกินสมควร มุ่งไปแต่ทางมิจฉาธรรม **เมื่อเขาทั้งหลายกำหนัดยินดีไม่เป็นธรรม โลภเกินสมควร มุ่งไปแต่ทางมิจฉาธรรม ยักษ์ทั้งหลายจึงปล่อยอมนุษย์ร้าย คนเป็นอันมากตายไป** เพราะเหตุนั้น นี่ก็เป็นเหตุเป็นปัจจัยอันหนึ่ง ซึ่งทำให้คนเดี๋ยวนี้ดูหมดไป เบาบางไป ที่เคยเป็นคาม นิคม นคร ชนบท จึงไม่เป็นคาม นิคม นคร ชนบท.

โทษมากมายเกิดจากพระทุศีล
(ปุสสเถรคาถา) เล่มที่ ๕๓ หน้า ๒๐๒ ปกสีน้ำเงิน
เล่มที่ ๕๓ หน้า ๑๙๓ ปกสีแดง

ในกาลข้างหน้า ภิกษุเป็นอันมากจักเป็นคนมักโกรธ มักผูกโกรธไว้ ลบหลู่คุณท่าน หัวดื้อ โอ้อวด ริษยา มีวาทะต่างๆ กัน จักเป็นผู้มีมานะในธรรมที่ยังไม่รู้ทั่วถึง คิดว่าตื้นในธรรมที่ลึกซึ้ง เป็นคนเบา ไม่เคารพธรรม ไม่มีความเคารพกันและกัน ในกาลข้างหน้า **โทษเป็นอันมากจักเกิดขึ้นในหมู่สัตว์โลก ก็เพราะภิกษุทั้งหลายผู้ไร้ปัญญาจักทำธรรมที่พระศาสดาทรงแสดงแล้วนี้ให้เศร้าหมอง** ทั้งพวกภิกษุที่มีคุณอันเลว โวหารจัดแกล้วกล้ามีกำลังมาก ปากกล้า ไม่ได้ศึกษาเล่าเรียน ก็จักมีขึ้นในสังฆมณฑล

ผู้คบหา ทำตามพระทุศีล ย่อมประสบทุกข์ตลอดกาลนาน
(นวสูตร) เล่มที่ ๓๔ หน้า ๔๘๘ ปกสีน้ำเงิน
เล่มที่ ๓๔ หน้า ๕๐๗ ปกสีแดง

ฉันนั้นนั่นแหละ ภิกษุทั้งหลาย ภิกษุนวกะก็ดี ภิกษุมัชฌิมะก็ดี ภิกษุเถระก็ดี **ถ้าเป็นผู้ทุศีลมีธรรมอันเลว เรากล่าวความทุศีลมีธรรมเลวนี้ในความมีสีทรามของภิกษุ**

กล่าวบุคคลนี้ว่าเหมือนผ้าเปลือกไม้มีสีทราม ฉะนั้น อนึ่ง ชนเหล่าใดคบหาสมาคม ทำตามเยี่ยงอย่างภิกษุนั้น **ข้อนั้นย่อมเป็นไปเพื่อสิ่งอันไม่เกื้อกูลเพื่อทุกข์แก่ชนเหล่านั้นตลอดกาลนาน**

พระละเมิดศีลทำให้เกิดภัยอันตราย
(ตติยอนาคตสูตร) เล่มที่ ๓๖ หน้า ๑๙๕ ปกสีน้ำเงิน
เล่มที่ ๓๖ หน้า ๑๙๓ ปกสีแดง

ในอนาคต **ภิกษุทั้งหลายจักไม่อบรมกาย ไม่อบรมศีล ไม่อบรมจิต ไม่อบรมปัญญา เมื่อไม่อบรมกาย ไม่อบรมศีล ไม่อบรมจิต ไม่อบรมปัญญา ภิกษุผู้เถระก็จักเป็นผู้มักมาก มีความประพฤติย่อหย่อน เป็นหัวหน้าในความล่วงละเมิด** ทอดธุระในความสงัด จักไม่ปรารภความเพียร เพื่อถึงธรรมที่ยังไม่ถึง เพื่อบรรลุธรรมที่ยังไม่ได้บรรลุ เพื่อทำให้แจ้งธรรมที่ยังไม่ได้ทำให้แจ้ง **ประชุมชนรุ่นหลังก็จักถือเอาภิกษุเหล่านั้นเป็นตัวอย่าง แม้ประชุมชนนั้นก็จักเป็นผู้มักมาก มีความประพฤติย่อหย่อน เป็นหัวหน้าในความล่วงละเมิด** ทอดธุระในความสงัด จักไม่ปรารภความเพียร เพื่อถึงธรรมที่ยังไม่ถึง เพื่อบรรลุธรรมที่ยังไม่ได้บรรลุ เพื่อทำให้แจ้งธรรมที่ยังไม่ได้ทำให้แจ้ง เพราะเหตุดังนี้แล **การลบล้างวินัยย่อมมีเพราะการลบล้างธรรม การลบล้างธรรมย่อมมีเพราะการลบล้างวินัย ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ภัยในอนาคตข้อที่ ๕ นี้ ซึ่งยังไม่บังเกิดในบัดนี้ แต่จักบังเกิดในกาลต่อไป** ภัยข้อนี้อันเธอทั้งหลายพึงรู้ไว้เฉพาะ ครั้นแล้วพึงพยายามเพื่อละภัยนั้น

พระที่เลวทราม ทำให้เทวดาและมนุษย์เดือดร้อน
(สูตรที่ ๘) เล่มที่ ๓๓ หน้า ๓๙๕ ปกสีน้ำเงิน
เล่มที่ ๓๓ หน้า ๓๕๓ ปกสีแดง

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ฉันนั้นเหมือนกัน สมัยใด **พวกภิกษุเลวทรามมีกำลัง** สมัยนั้นพวกภิกษุที่มีศีลเป็นที่รักย่อมถอยกำลัง ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ในสมัยเช่นนั้น ภิกษุพวกที่มีศีลเป็นที่รัก เป็นผู้นิ่งเงียบทีเดียว นั่งในท่ามกลางสงฆ์ หรือคบชนบทชายแดน ข้อนี้ย่อมเป็นไปเพื่อมิใช่ประโยชน์ของชนมาก เพื่อมิใช่สุขของชนมาก **เพื่อความฉิบหาย เพื่อมิใช่ประโยชน์แก่ชนเป็นอันมาก เพื่อทุกข์แก่เทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย**

ที่พึ่งอันยอดเยี่ยมคือ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์
(ปุโรหิตชื่ออัคคิทัต) เล่มที่ ๔๒ หน้า ๓๔๖ ปกสีน้ำเงิน
เล่มที่ ๔๒ หน้า ๒๙๔ ปกสีแดง

มนุษย์เป็นอันมาก ถูกภัยคุกคามแล้ว ย่อมถึงภูเขา ป่า อาราม และรุกขเจดีย์ว่าเป็นที่พึ่ง, สรณะนั่นแลไม่เกษม, สรณะนั่นไม่อุดม, เพราะบุคคลอาศัยสรณะนั่น ย่อมไม่พ้นจากทุกข์ทั้งปวงได้ **ส่วนบุคคลใดถึงพระพุทธ พระธรรมและพระสงฆ์ ว่าเป็นที่พึ่ง ย่อมเห็นอริยสัจ ๔ (คือ) ทุกข์ เหตุให้เกิดทุกข์ ความก้าวล่วงทุกข์ และมรรคมีองค์ ๘ อันประเสริฐ ซึ่งยังสัตว์ให้ถึงความสงบแห่งทุกข์** ด้วยปัญญาชอบ, สรณะนั่นแลของบุคคลนั้นเกษม, สรณะนั่นอุดม, เพราะบุคคลอาศัยสรณะนั่นย่อมพ้นจากทุกข์ทั้งปวงได้

อ้างอิงตามพระไตรปิฎกและอรรถกถาแปลไทย ชุด ๙๑ เล่ม ฉบับมหามกุฏราชวิทยาลัย

หยุด !

ทำร้ายพระพุทธศาสนา

หยุดทำบาปให้กับตนเอง

หยุดถวายทอง-เงิน แด่พระภิกษุและสามเณร

ทอง-เงินไม่ควรถวายภิกษุ จากพระไตรปิฎก
เล่ม ๓ หน้า ๘๔๐ ปกสีน้ำเงิน เล่ม ๓ หน้า ๘๘๗ ปกสีแดง

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ก็แลพวกเธอพึงยกสิกขาบทนี้ขึ้นแสดงอย่างนี้ ว่าดังนี้ :-

พระบัญญัติ

อนึ่ง ภิกษุใด รับก็ดี ให้รับก็ดี ซึ่งทอง-เงิน หรือยินดีทอง-เงิน อันเขาเก็บไว้ให้ก็ดี เป็นนิสสัคคิยปาจิตตีย์.
(ต้องอาบัตินิสสัคคีย์ ต้องสละสิ่งของนั้นออกไป จึงจะพ้นโทษได้)
เล่ม ๓ หน้า ๘๕๘ ปกสีน้ำเงิน เล่ม ๓ หน้า ๘๐๕ ปกสีแดง

อนึ่ง ภิกษุใด**ถึงความซื้อขายด้วยรูปิยะมีประการต่างๆ เป็นนิสสัคคิยปาจิตตีย์.**
เล่ม ๓ หน้า ๘๗๔ ปกสีน้ำเงิน เล่ม ๓ หน้า ๘๑๙ ปกสีแดง

อนึ่ง...ภิกษุใดถึงการแลกเปลี่ยนมีประการต่างๆ เป็นนิสสัคคิยปาจิตตีย์.
เล่ม ๗ หน้า ๑๔๙ ปกสีน้ำเงิน เล่ม ๗ หน้า ๑๔๐ ปกสีแดง

มีอยู่ ภิกษุทั้งหลาย ชาวบ้านที่มีศรัทธาเลื่อมใส เขามอบเงินทองไว้ในมือกัปปิยการกสั่งว่า สิ่งใดควรแก่พระผู้เป็นเจ้า ขอท่านจงถวายสิ่งนั้นด้วยกัปปิยภัณฑ์นี้. ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย เราอนุญาตให้ยินดีของอันเป็นกัปปิยะจากกัปปิยภัณฑ์นั้นได้
<u>แต่เรามิได้กล่าวว่า พึงยินดี พึงแสวงหาทองและเงินโดยปริยายไร ๆ เลย.</u>
(เอกุตตริกะ) เล่ม ๑๐ หน้า ๔๖๕ ปกสีน้ำเงิน เล่ม ๑๐ หน้า ๔๒๓ ปกสีแดง

สิ่งที่เปิดเผยไม่กำบังจึงรุ่งเรืองมี ๓ คือ
... ธรรมวินัยอันพระตถาคตเจ้าประกาศแล้วเปิดเผยไม่กำบังจึงรุ่งเรือง ๑

*** จากพระไตรปิฎกและอรรถกถาแปลไทยฉบับมหามกุฏราชวิทยาลัยชุด ๙๑ เล่ม**

ศึกษาคำสอนของพระพุทธเจ้า จากพระไตรปิฎกเพิ่มเติมได้ที่
www.tripitaka91.com

พระภิกษุ-สามเณรที่รับเงินและทอง เป็นผู้ทำผิด พรบ.คณะสงฆ์และกฎหมายอาญา

พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ (ฉบับที่๒) พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๕

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯให้ประกาศว่าโดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยคณะสงฆ์ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภาดังต่อไปนี้

<u>มาตรา ๑๕ ตรี</u>
มหาเถรสมาคมมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้
...(๔) รักษาหลักพระธรรมวินัยของพระพุทธศาสนา

พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๔๙๙

[อัตราโทษ แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ.๒๕๖๐]

มาตรา ๑ ในประมวลกฎหมายนี้
(๑) “โดยทุจริต” หมายความว่า เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้ โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น

มาตรา ๓ ประมวลกฎหมายอาญาท้ายพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ.๒๕๐๐ เป็นต้นไป

<u>มาตรา๓๔๑</u> ผู้ใดโดยทุจริต หลอกลวงผู้อื่นด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อความจริง ซึ่งควรบอกให้แจ้งและโดยการหลอกลวงดังว่านั้นได้ไปซึ่งทรัพย์สิน จากผู้ถูกหลอกลวง หรือบุคคลที่สาม หรือทำให้ผู้ถูกหลอกลวง หรือบุคคลที่สาม ทำ ถอน หรือทำลายเอกสารสิทธิ ผู้นั้นกระทำความผิดฐานฉ้อโกง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

<u>มาตรา๓๔๒</u> ถ้าในการกระทำความผิดฐานฉ้อโกงผู้กระทำ
(๑) แสดงตนเป็นคนอื่น หรือ
(๒) อาศัยความเบาปัญญาของผู้ถูกหลอกลวง ซึ่งเป็นเด็กหรืออาศัยความอ่อนแอแห่งจิตของผู้ถูกหลอกลวง
ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

<u>มาตรา ๓๔๓</u> ถ้าการกระทำความผิดตาม **<u>มาตรา ๓๔๑</u>** ได้กระทำด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จต่อประชาชนหรือ**ด้วยการปกปิดความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้งแก่ประชาชน** ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวในวรรคแรก ต้องด้วยลักษณะดังกล่าวใน **<u>มาตรา๓๔๒</u>** อนุมาตราหนึ่งอนุมาตราใดด้วย ผู้กระทำ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปีและปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท

เมื่อไม่ทำบุญกับพระที่ละเมิดศีล พุทธศาสนิกชนควรจะทำบุญกับใคร? ทำอย่างไรกันดี? อ้างอิงคำสอนของพระพุทธเจ้า จากพระไตรปิฎกและอรรถกถา แปลไทย ชุด ๙๑ เล่ม มมร.

เมื่อทำบุญกับพระที่ละเมิดศีล... ไม่ได้บุญ

เล่มที่ ๒๓ หน้า ๔๐๙ ปกสีน้ำเงิน
เล่มที่ ๒๓ หน้า ๓๘๗ ปกสีแดง

ได้ยินว่า นายพรานนั้นเมื่อให้ทักขิณา (ของทำบุญ) อุทิศถึงผู้ตาย ได้ให้แก่ภิกษุผู้ทุศีล (ละเมิดศีล) รูปหนึ่ง นั้นแลถึง ๓ ครั้ง ในครั้งที่ ๓ อมนุษย์ (คือผู้ตาย) ร้องขึ้นว่า **“ผู้ทุศีลปล้นฉัน”** ดังนี้. ในเวลาที่พรานนั้นถวายแก่ภิกษุผู้มีศีลรูปหนึ่งที่มาถึงผลของทักขิณา (ของทำบุญ) ก็ถึงแก่เขา

ทำบุญกับนักบวชที่ละเมิดศีล... ก็ไม่ได้บุญ

(จูฬเสฏฐีเปตวัตถุ) เล่มที่ ๔๙ หน้า ๒๒๓ ปกสีน้ำเงิน
เล่มที่ ๔๙ หน้า ๑๗๓ ปกสีแดง

“ธิดาของข้าพระองค์บ่นอยู่เนืองๆ ว่า เราจักให้ทานอุทิศให้มารดา บิดา ลุง ป้า น้า อา ปู่ ย่า ตา ยาย พวกพราหมณ์กำลังบริโภคทานอันธิดาของข้าพระองค์ตกแต่งแล้ว ข้าพระองค์จะไปยังเมืองอันธกาวินทนครเพื่อบริโภคอาหาร” พระราชาจึงตรัสสั่งเขาว่า “ถ้าท่านไปได้เสวยผลทานนั้น พึงรีบกลับมาบอกเหตุที่มีจริงแก่เราเราฟังคำอันมีเหตุผลควรเชื่อถือได้แล้วจักทำการบูชาบ้าง”

จูฬเศรษฐีเปรต ทูลรับพระดำรัสแล้วได้ไปยังอันธกาวินทนครนั้น **แต่ไม่ได้รับผลแห่งทานนั้น** เพราะพราหมณ์ทั้งหลายที่บริโภคภัตร (อาหาร) **เป็นผู้ไม่มีศีล ไม่สมควรแก่ทักษิณา (สิ่งของทำบุญ)**

ศีลที่พระภิกษุต้องรักษามีอย่างไรบ้าง ? [ที่โยมควรรู้เบื้องต้น] (สามัญญผลสูตร)

เล่มที่ ๑๑ หน้า ๓๑๐ ปกสีน้ำเงิน
เล่มที่ ๑๑ หน้า ๒๖๔ ปกสีแดง

...๑๓. เธอเว้นขาดจากการรับทองและเงิน.
๑๔. เธอเว้นขาดจากการรับธัญญาหาร (ข้าว) ดิบ.
๑๕. เธอเว้นขาดจากการรับเนื้อดิบ.
๑๖. เธอเว้นขาดจากการรับสตรีและกุมารี
๑๗. เธอเว้นขาดจากการรับทาสี (ทาสหญิง) และทาส
๑๘. เธอเว้นขาดจากการรับแพะและแกะ
๑๙. เธอเว้นขาดจากการรับไก่และสุกร
๒๐. เธอเว้นขาดจากการรับช้าง โค ม้าและลา
๒๑. เธอเว้นขาดจากการรับไร่ นาและที่ดิน.
๒๒. เธอเว้นขาดจากการประกอบทูตกรรม (คือการนำข้อความไปบอก) และการรับใช้.
๒๓. เธอเว้นขาดจากการซื้อ การขาย

มหาศีล (สามัญญผลสูตร)

เล่มที่ ๑๑ หน้า ๓๑๕ ปกสีน้ำเงิน
เล่มที่ ๑๑ หน้า ๒๖๘ ปกสีแดง

๑. ภิกษุเว้นขาดจากการเลี้ยงชีพโดยทางผิดด้วยติรัจฉานวิชา (วิชาที่ขัดกับพระนิพพาน) เช่น อย่างที่สมณพราหมณ์ผู้เจริญบางจำพวกฉันโภชนะ (อาหาร) ที่เขาให้ด้วยศรัทธาแล้วยังเลี้ยงชีพโดยทางผิดด้วยติรัจฉานวิชาเห็นปานนี้ คือ **ทายอวัยวะ ทายนิมิต (เครื่องหมาย) ทายฟ้าผ่า เป็นต้น ทำนายฝัน ทำนายลักษณะ** ทำนายหนูกัดผ้า ทำพิธีบูชาไฟ ทำพิธีเบิกแว่นเวียนเทียน ทำพิธีซัดแกลบบูชาไฟ ทำพิธีซัดรำบูชาไฟ ทำพิธีซัดข้าวสารบูชาไฟ ทำพิธีเติมเนยบูชาไฟ ทำพิธีเติมน้ำมันบูชาไฟ ทำพิธีเสกเป่าบูชาไฟ ทำพลีกรรมด้วยโลหิต เป็นหมอดูอวัยวะ ดูลักษณะที่บ้าน ดูลักษณะที่นา **เป็นหมอปลุกเสก เป็นหมอผี เป็นหมอลงเลขยันต์คุ้มกันบ้านเรือน** เป็นหมองู เป็นหมอยาพิษ เป็นหมอแมงป่อง เป็นหมอรักษาแผลหนูกัด เป็นหมอทายเสียงนก เป็นหมอทายเสียงกา เป็นหมอทายอายุ **เป็นหมอเสกกันลูกศร** เป็นหมอทายเสียงสัตว์ แม้ข้อนี้ก็เป็นศีลของเธอประการหนึ่ง.

... ๖. ภิกษุเว้นขาดจากการเลี้ยงชีพโดยทางผิดด้วยติรัจฉานวิชา เช่น อย่างที่สมณพราหมณ์ผู้เจริญบางจำพวกฉันโภชนะ ที่เขาให้ด้วยศรัทธาแล้ว ยังเลี้ยงชีพโดยทางผิดด้วยติรัจฉานวิชาเห็นปานนี้คือ **ให้ฤกษ์อาวาหมงคล ให้ฤกษ์วิวาหมงคล ดูฤกษ์เรียงหมอน ดูฤกษ์หย่าร้าง** ดูฤกษ์เก็บทรัพย์ ดูฤกษ์จ่ายทรัพย์ ดูโชคดี ดูเคราะห์ ให้ยาผดุงครรภ์ ร่ายมนต์ให้ลิ้นกระด้าง ร่ายมนต์ให้คางแข็ง ร่ายมนต์ให้มือสั่น ร่ายมนต์ให้หูไม่ได้ยินเสียง เป็นหมอทรงกระจก เป็นหมอทรงหญิงสาว **เป็นหมอทรงเจ้า บวงสรวงพระอาทิตย์ บวงสรวงท้าวมหาพรหม ร่ายมนต์พ่นไฟ** ทำพิธีเชิญขวัญ แม้ข้อนี้ก็เป็นศีลของเธอประการหนึ่ง.

๗. ภิกษุเว้นขาดจากการเลี้ยงชีพโดยทางผิดด้วยติรัจฉานวิชา เช่นอย่างที่สมณพราหมณ์ผู้เจริญบางจำพวกฉันโภชนะที่เขาให้ด้วยศรัทธาแล้ว ยังเลี้ยงชีพโดยทางผิดด้วยติรัจฉานวิชาเห็นปานนี้คือ ทำพิธีบนบาน **ทำพิธีแก้บน ร่ายมนต์ขับผี สอนมนต์ป้องกันบ้านเรือน** ทำกะเทยให้กลับเป็นชาย ทำชายให้กลายเป็นกะเทย ทำพิธีปลูกเรือน **ทำพิธีบวงสรวงพื้นที่ พ่นน้ำมนต์ รดน้ำมนต์** ทำพิธีบูชาไฟ ปรุงยาสำรอก ปรุงยาถ่าย ปรุงยาถ่ายโทษเบื้องบน ปรุงยาถ่ายโทษเบื้องล่าง ปรุงยาแก้ปวดศีรษะ หุงน้ำมันหยอดหู ปรุงยาตา ปรุงยานัตถุ์ ปรุงยาทากัด ปรุงยาทาสมาน ป้ายยาตา ทำการผ่าตัด รักษาเด็ก ชะแผล แม้ข้อนี้ก็เป็นศีลของเธอประการหนึ่ง.

พระภิกษุสามเณรที่รับเงิน-ทอง ไม่ใช่นักบวช ที่ถูกต้องในพุทธศาสนา (เรื่องนายบ้านชื่อมณิจูฬกะ)

เล่มที่ ๙ หน้า ๕๓๖ ปกสีน้ำเงิน
เล่มที่ ๙ หน้า ๕๒๔ ปกสีแดง

พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสว่า เอาละ นายบ้านเธอพยากรณ์ (ตอบปัญหา) อย่างนี้ชื่อว่ากล่าวคล้อยตามเรา ชื่อว่าไม่กล่าวตู่เราด้วยคำเท็จ ชื่อว่าพยากรณ์ธรรม สมควรแก่ธรรม และสหธรรมิก (ผู้ประพฤติธรรมร่วมกัน) บางรูปผู้กล่าวตามวาทะย่อมไม่ถึงฐานะที่ควรติเตียน

ดูก่อนนายบ้าน ทองและเงินไม่ควรแก่สมณะเชื้อสายพระศากยบุตรโดยแท้ สมณะเชื้อสายพระศากยบุตรไม่ยินดีทองและเงิน สมณะเชื้อสายพระศากยบุตรไม่รับทองและเงิน สมณะเชื้อสายพระศากยบุตรมีแก้วและทองอันวางเสียแล้ว ปราศจากทองและเงิน ทองและเงินควรแก่ผู้ใดแม้กามคุณ (สิ่งที่น่าปรารถนา)ทั้งห้าก็ควรแก่ผู้นั้น กามคุณทั้งห้าควรแก่ผู้ใด เธอพึงจำผู้นั้นไว้โดยส่วนเดียวว่า มีปกติมิใช่สมณะ มีปกติมิใช่เชื้อสายพระศากยบุตร

เราจะกล่าวอย่างนี้ว่าผู้ต้องการหญ้า พึงแสวงหาหญ้า ผู้ต้องการไม้ พึงแสวงหาไม้ ผู้ต้องการเกวียน พึงแสวงหาเกวียน ผู้ต้องการบุรุษ พึงแสวงหาบุรุษ **<u>แต่เราไม่กล่าวโดยปริยายไรๆ ว่า สมณะพึงยินดี พึงแสวงหาทองและเงิน</u>**

(เรื่องยมกปาฏิหาริย์) เล่มที่ ๔๒ หน้า ๓๑๒ ปกสีน้ำเงิน เล่มที่ ๔๒หน้า ๒๖๖ ปกสีแดง

พืชแม้มากอันบุคคลหว่านแล้วในนาดอน ผลย่อมไม่ไพบูลย์ ทั้งไม่ยังชาวนาให้ยินดีฉันใด **ทานมากมายอันบุคคลตั้งไว้ในหมู่ชนผู้ทุศีล** ผลย่อมไม่ไพบูลย์ทั้งไม่ยังทายก (ผู้ให้ทาน) ให้ยินดี ฉันนั้นเหมือนกัน